

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

BIS IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, *ante solvendum*, est: in Italia Libellarum 10;
ubique extra Italiam Lib. 15; M. 12; Sch. 12; Doll. 3; Rubl. 6; Flor. 7½.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in extremis commentarii paginis
Lib. 0.50 pro unoquoque centimetro quadrato

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI equitem, commentarii VOX URBIS possessorem et administratorem

ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN RUSSIA	IN ANGLIA	IN CIVITATIBUS FOEDERATIS AMERICA SEPTENTR.	IN GERMANIA	IN CANADA
Apud GEBERTHNER ET WOLF	Apud BURNS AND OATES	Apud FREDERICUM POSTET	Apud FREDERICUM POSTET	Apud LEBLANC GRANGE FRERES
VARSAVIAE POLONORUM Rakowickie Przedmiescie, 15	LONDON W. 28, Orchard Street.	S. Sedis. Apost. et S. Rituum Congr. Typogr. NEW YORK 52, Barclay Street.	S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr. RATISBONAE in BAVARIA	MONTREAL 1009, Rue Notre-Dame.

RERUM INDEX

MAURITANA RES	P. Rossani.
NATALITIUS CHRISTI DOMINI DIES	H.D.V. Pleralice.
FUGA IN AEGYPTUM	Fr. Xav. Reuss.
DE «SYMBOLISMO»	Senior.
PICTORUM TRIBUTUM CHRISTO NATO	I. Antonelli.
APUD SINENSES ANNI EXITUS, ET NOVI EXORDIUM	P. Alexis.
FABULAE SELECTAE FONTANI A IOANNE BAPT. GIRAUD LATINE REDDITAE	Fr. Xav. Reuss.
NUNDINAE NIZNI-NOVOGARDIENSES	A. Vieillot.
ANNALES	Poplicola.
PUBLICI PER ORBEM CORTUS LEGIBUS FERENDIS	Scriba.
LIBRORUM RECENSIO	X.
AENIGMATA	E. de Azevedo.

In secunda operculi pagina:

PROSPECTUS SUBNOTATIONIS COMM. VOX URBIS IN AN. MDCCCIII.

In tertia operculi pagina:

VARIA: Lucrum e cerulis. - Quantum auri humana industria eruat
ex ferro. - Maxima hactenus auri massa ex fodinis eruta. - Loc. P. d. V.
EPISTOLARUM COMMERCIIUM A secretis.
LIBRI RECENS DONO ACCEPTI.

ROMAE

EX OFFICINA PACIS, PH. CUGGIANI

35, Via della Pace

M CMII

IL CANTICO DEL SOLE

A. Rossi, degli Angeli, presso Ascoli, tip. della Porziuncola, 1897

Hoc insulo, præter venustam præstationem et Paulo Sabatier, viro
 etiam peritissimo, conscriptam, continentur laudes latinas cum inter-
 pretatione Italica. *Oratio* Solis, et illa *Speculi perfectionis* capita, quæ
 Oratio originem exponunt, aliisque permulta. Libellum, quem proxime
 aut subsequenter ad parvam *Bibliothecam Franciscanæ* comparandam,
 tamquam illustratorem, videri tradendis doctor egregius, maxima edidit cura.
 Roma, typis Societatis *per Ordo* Administrationem venit L. 650, in
 8vo.

PHILIPPUS VITI **Eques**
MAROBARIUS

ROMAE Via Alessandrina N. 51, 52 - ROMAE

ARTE PHOTOGRAPHICA EXPRESSAE
COLLECTIONES VARIAE ET NUMERO ET PRETIO
Veneunt apud comm. VOX URBIS Administratorem.

URBIS E IANICULO MONTE PROSPECTUS

qui sociis commentarii VOX URBIS dono datus est,
venit singillatim L. **2.50**

SI QVIS PLURA REQUISIVERIT HUIUS PROSPECTUS EXEMPLARIA
EA MINORI ACCIPIET PRETIO.

IBER (vulgo "ALBUM.")

praecipua Urbis referens, pulchritudine insignis atque, commentarii *Vox Urbis* moderatore iubente, expresse conflatus, apud eundem commentarii administratorem, ROMAE, VIA ALESSANDRINA, 87, ven. lib. 1.50.

**Secus pluribus merem gerentes idib. Novembr.
an. MOMII apud Commentarii Vox Urbis ad-
ministratorem officium instituimus, quod de
negotiis Ecclesiasticis sit; de expediendis sci-
licet rationibus omnibus, quae apud Romanae
Ecclesiae « Congregationes » aguntur.**

**Itaque si quis procuratore nostra uti velit,
profecto temperantiam in pretio, studium at-
que alacritatem in opere inveniet.**

VOX UR BIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM SUBNOTATIONIS:

In Italia: Lib. 10 — Ubique extra Italiam:
Lib. 15, M. 12, Sch. 12, Doll. 3, Rubl. 6, Flor. 7 1/2.

BIS IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:

ARISTIDES LEONORI, eque.
ROMAE — Via Alessandrina, 87.

MAURITANA RES.

MULEIO ABDUL-AZIZ Mauritanorum regi datum est tandem, quod diu cupierat, militari expeditioni praeesse. Idibus enim Novembribus Fez ab urbe pompa solempni discessit: equitabant circum satrapes imperii, tribunorumque comitatus; umbraculum auro contextum, regiae dignitati sacrum, ab africano torrido sole caput regis tuebatur; sequebatur servorum cetera tenias sericas agitantium ut a muscarum taedio regem liberarent.... Tibicines atque tympanistae splendidis induti vestibus bellicos modos canebant, dum plaudit circum densa civium multitudo. En insuper legiones, omniumque proceras *haraharraba* nomine insignis, quippe quae proelio pedestri simul atque equestri parem virtutem calleat. Equites sunt, quibus Anglus ille praest, sen Scotus, Harry Aubrey de Maclean, qui exercitum omnem regis bellica arte novissima erudit: veniunt simul ballistarum milites tormenta bellica trahentes, quos triumviri Galli centuriones docuere, quique nec illas quas Krupp Germanus, neque illas quas Maxim Anglus ballistas condunt, desiderant. Copiae hae omnes trium horarum itinere ad Fez fluminis fontes pervenere. Ad quid vero, in quem hostem tanta coacta manus?

Berberi sunt, arenae latissimae plerumque incolae per tribus vagantes, libertatis suae religionisque avitae adsertores, inter Mauritanos strenuissimi. Huius gentis principes, (Ulemae vocantur), Fez in urbe capite commorantes, in regem suum iamdiu iras atque odia conservare, idque duplici de causa, et quia Christianorum civitatum cupidis placitis atque iussibus molliter nimis rex concesserit, et quia civium fidelissimorum avitos mores veteremque in falsum prophetam pietatem impromptis legibus non semel iam labefactarit.

Berberi igitur, ut est nativa eorum ferocia promptior ad arma, gravius taedium atque odium ferventius ardent; quapropter, foedere inter tribus icto, iamdiu statuere ad invicem sese vires colligere, ut indigno atque inepto regi suo, bello quoque cum res postulasset, resisterent.

At Europaeorum audacia in dies altior, cupidique vota satiata numquam ultionem secreto

paratam iam maturabant, cum quidam ecce accessit, ut solet inter Afros, vir ingenii atque virtutis non expers, asserens palam sese a proximo religionis ultore Mahdi propheta, quasi praecorem missum, ut bellum sanctum sacrumque in patriae proditores indiceret. Antiqua enim religio est, quae in certa Kaimiani templi, Fezianae urbis celeberrimi, columna abditum prodigio docet prophetae ultoris gladium. Atqui praecursor ille ab oriente veniet, — haec enim fabulatur traditio, — captaque urbe regni capite templumque ingressus ad columnam orabit, ut dominus ille atque aureus ultor appareat. Qui cum venerit gladiumque recuperaverit suum, quod putas excidium peregrinorum fiet, quae ultio aleorani continget?

Inanes fabellas retulisse iuvat, ut quae mens civium passim recogitet innotescant, quaeque auspicentur fidelium Berberum vota.

Stant contra nostrarum gentium cupiditates, quibus esca paratur eo dives, ut iure vulgatum noscatur illud, Africam pavonem adumbrare, eiusque Mauritaniam esse caudam. Latebrae terrarum ibi occidunt auri primum thesauros intactos, pariterque carbonis et ferri; agrorum uberes adeo sunt fructus, ut quod Romano imperio florente de Aegypto litore praedicaretur, dummodo sapiens agricolarum cultus adiungeret, brevi de Mauritano iterandum praenuncient.

Hisce incitatum praemiis, quo putas nostrarum cupiditatum aemulationem flagrare? Rem singillatim expendenti haec tuto auspicio elucet. Iberi non semel iam protestati sunt sese neque Gaditano in fretu, neque in litore Canariis insulis adverso novos dominos toleraturos. Galli duplicem curam fovant, tum de Tinginensi portu una cum aemulo populo advigilando, tum de dilatandis paulatim proximae suae coloniae finibus, ita ut, occupatis late inferioribus regni terris, Atlantica usque ora suis armis attingant. Germani concurrunt ad metam mente non satis comperta aemulis, neque est qui sciat utrum internas sibi provincias cupiant, an certum atlantici litoris sinum. Angli denique id unum tenaci animo persequuntur, Tinginiam urbem suae ditioni addicere, quod plane ut obtineant nec ab armis se recessuros minitantur.

Utrum vero urgeat gravius discrimen, utrum tot conflagratio gentium proxime imminet

neque, Deus cognoscit, cuius nobis mentem perscrutari datum est numquam: at dies sensim maturare videtur, qua implicitum tot ex partibus negotium enodare certo foedere oportebit. Mauritaniae enim fata, etsi persimilia tum Turcarum regni, tum Sinensium imperii fatorum volvantur, eo tamen praesidio carent, quod harum gentium extremam perniciem a saeculis iamdiu impedit; militares dicimus copias et arma perfectissima. Quibus contra cum paene omnino destituta Mauritanica regna videamus, gentem internis discordiis acerrime dilaceratam in pessimam ruinam paulatim urget ipsa rei publicae natura, quae nec stat neque servatur, nisi coacta voluntate atque collato robore civium, et fidei militum disciplina. At cum sublata prorsus regia omnis auctoritas erit, cumque concerta passim civilia proelia per urbes non tam suorum sanguine civium, sed peregrinorum quoque caedibus arma cruentabunt, quonam pacto ab intermissione auctoritatis suae civiles populi, absque opprobrio, abstinerebunt?

P. ROSSANI.

NATALITIUS CHRISTI DOMINI DIES.

DUTURNUM nos iter opprimit si nulla interseratur mora, si nulla sit requies; hinc aliquando subsistendum nobis est, et haec morae tempora nonnullis ornanda sunt deliciis ut animus convalescat, revirescat et vigeat. Natalitius Christi Domini dies pluribus hoc praebet solatii, qui fessi laboribus asperae viae, aerumnosaeque vitae aetatem agunt, caecis plerumque vulneribus alto corde receptis affectam, haud aliter ac si iterum nascerentur, et nova rerum dierumque series inde oriretur. His vero, quibus recens est vita, primoque in stadio decurrunt, natalitius hic dies veluti quoddam caeleste apparet, quo viae pulvis roratur, puriorque fit primis in curis aer, et arcana quaedam gaudia pollicetur. Hinc non puerilis animi desiderium est, nec habetur insigni carens causa necessitas, qua spiritus humanus fertur et agitur, si quaedam solemnia tempora quotannis decernimus, quibus sollicitudines omnes abicere placet, et meliora fingere nobis animo, et ominari nobis, amicis, omnibus denique, quos cuique carissimos natura esse voluit. Iuvat, ut ita dicam, aegritudinem intercideret, vitaeque seriem integram in minores comminuere, diisque, quotquot veluti capita hisce constituimus, spei consecrare, meliora promittenti, aut saltem

PROSPECTUS SUBNOTATIONIS

COMM. VOX URBIS IN AN. MDCCCCIII

Pretium subnotationis est in Italia Libell. 10; ubique extra Italiam
Lib. 15; M. 12; Sch. 12; Doll. 3; Rubl. 6; Flor. 7½; Coron. 15 *recto tramite*
mittendum ad

ARISTIDEM LEONORI EQUITEM

COMMENTARIUM "VOX URBIS", POSSESSOREM ET ADMINISTRATOREM,
ROMAM, via Alessandrina, 87.

PRAEMIA SOCIIS CONSTITUTA.

Qui pretium uti supra miserit infra Ianuarium mensem anni MDCCCCIII,
propter Commentarii numeros omnes qui edentur ipso anno MDCCCCIII,
socius est socius

a) Librum (vulgo «album») praecipua Urbis referentem, pul-
chritudine insignem, atque Commentarii moderatore iubente expresse
adhibendum; sine

b) Urbis e Ianiculo monte prospectum (Tabulam aere cusam
met. 1,10 x 0,24); sine

c) Collectionem chartularum electissimarum, quae distinctae
coloribus plurima de Roma, iuxta optimarum artium placita, referunt.

QUI NOVOS DABIT SOCIOS

eliget insuper:

a) Libros de disciplinis omnibus, de bonis litteris, de Eccle-
siasticis rebus quolibet e bibliopolarum catalogo, usque ad dimidium
subnotationis annuae suae, id est in Italia ad Libell. 5; extra Italiam
usque ad Libell. 7, 50; Mark 6; Sch. 6; Doll. 1½; Rubl. 3; Flor. 3½;
Coron. 7½. Ipse electos libros describat atque Commentarii admi-
nistratori significet; gratis mittentur, excepto impendio diribitorio Rei-
publicae debito; sine

b) E picturis Urbis grandes duas, photographice redditas, prouti
voluerit ac significaverit; usque, ceu supra, ad dimidium annuae subno-
tationis;

c) Sin potius cupierit, dimidium subnotationis pretium ei remittetur qua pecunia
dimiserit.

Hac ultima conditione (c) modus datur sociis, quo si binos dederint
socios novos, ipsi gratis Commentario fruuntur; sin, possint amico favere,
Commentarium dimidiato pretio praebentes.

Notatum vero plane volumus nos nova omnino sociorum nomina expectare tradenda; non
enim socios novos umquam existimabimus eos, qui nomen suum olim iam Commentario dederunt.

*Illos hostis atrox egerat exsules
Herodes; profugis sed Pharaonica
Tellus, ut seniori
Iosepho, patet hospita.*

*Dormi, sacra Trias! tuta sub argide
Supremae Triadis; tuta sub angeli
Ductu, quo monitore,
Oras tendis ad exteras.*

*Dormi; sique truces forte satellites
Herodis subeunt, hos aget in fugam
Latro, cui Paradisi
Pandet Golgotha ianuam. (1)*

*Nostris ab annis deme, quod Illius
Accedat aevo; sponte carebimus,
Devota propago, diebus,
Vita Patris quibus augeatur.*

*Quod fecit agmen nobile virginum,
Cum nuper anni quaelibet orbitam
Ultero Leoni devoveret, (2)
Turba volens, iteramus omnes.*

*Ac ne voluntas langueat, impigro
Volvemus actu sacra rosaria,
Queis seria texemus, Maria,
Grata tibi, Triadique summae.*

*Ergo quod alta voce, quod intimis,
Maria, votis poscimus, effice:
Multos in annos Urbs et Orbis
Incolument videant Leonem!*

FRANC. XAV. REUSS.

DE "SYMBOLISMO" (3)

RELIQUA duo sunt nobis de Symbolismo circa Christum tractanda, et qua de causa Christus «petrae» sub imagine et symbolo lateat (quod quidem prorsus a Christo alienum videtur, cum de Petro, non de Christo, in Evangelio dictum sciamus: «Tu es Petrus, et super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam»), et quo mysterio Christi Servatoris nomen prisci illi viri, circumsonantium persecutionum gnari, sub imagine piscis condiderint. Pluribus visum est principalem causam, qua Christus diceretur «Petra», existitisse in verbis Apostoli Pauli ad Corinth., I, c. X, aperte scribentis: «Bibebant (filii Israel) de spiritali conseqente eos petra; petra autem erat Christus». At non haec Paulus suapte confingens edidit; verum et interiore spiritu commovente, et prophetico sermone suadente profudit. Quippe et iam inde ab Isaia Deus «petra» nuncupabatur (4): «Audite me qui sequimini quod iustum est, et quaeritis Dominum: attendite ad petram unde excisi estis». Quae quidem verba cum Abraham dicent, aperte illum includunt, qui de Abraham nasciturus erat in plenitudine temporum, scilicet Christum, de quo statim addit: «Prope est Iustus meus, egressus est Salvator meus». At grandius argumentum in hoc explicando et muniendo symbolo est ex ipsissimis vocibus

(1) Vetus apud Orientales fama refert, Dismam, alterum ex latronibus cum Christo in crucem actis, quem suorum quidem scelerum poenituit, olim sacrae Familiae in Aegyptum fugienti opem tulisse.

(2) Decem puellae Aquilanae, pro sua in Leonem XIII devotione, non ita pridem Deo supplicarunt, ut, ex aetate singulis praestituta, annus detraheretur unus, grandaevo Pontifici tribuendus, cuius vita sic ad centesimum usque produceretur annum.

(3) Cfr. num. sup.

(4) ISAIA, c. LI, v. 1 et seqq.

Christi Domini in Evangelio Lucae (1) se profitentis: «Lapidem quem reprobaverunt aedificantes, hic factus est in caput anguli. Omnis qui ceciderit super illum lapidem conquassabitur, super quem vero ceciderit comminuet illum». Quibus verbis morem gerens et quasi obtemperans Paulus in *Ep. ad Rom.* (2) ostendit quis sit ille, de quo scriptum est: «Ecce pono in Sion lapidem offensionis, et petram scandalum, et omnis qui credit in eum non confundetur»; scilicet Christum quem canit Ecclesia «Angulare fundamentum», iuxta oraculum admonentis Apostoli (3): «Superaedificati... ipso summo angulari lapide Christo Iesu, in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum Domino», qui hoc fundamento, hoc lapide duos coniunxit parietes, faciens «utraque unum». Pulchra quidem haec; sed, quamvis nemo hactenus de symbolo hoc scribens animadvertit, argumentum ingens et supereminens pulcherrimi symboli huius in Daniele est, qui Nabuchodonosor regi videnti mirabile somnium, quo omnia Orbis terrarum imperia sub symbolo statucae portendebantur: «Videbas, — ait —, ita, donec abscissus est de monte lapis sine manibus, et percussit statuam in pedibus eius ferreis et fictilibus, et comminuit eos.... Lapis autem, qui percussit statuam, factus est mons magnus, et implevit universam terram.... In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus caeli regnum, quod in aeternum non dissipabitur, et regnum eius alteri populo non tradetur, comminuet autem et consumet universa regna haec (quae vidisti), et ipsum stabit in aeternum. Secundum quod vidisti quod de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam et ferrum, et aes, et argentum, et aurum, Deus magnus ostendit regi, quae ventura sunt postea» (4).

Quae recitavimus hactenus, talia sunt, ut satis indicent quanta cum spe Christiani, in quos irruerant reges gentium idololatrarum, Christum sub symbolo «petrae» intuerentur; nam et regnum Eius ipsi sperabant, in quo tandem aliquando quietem adipiscerentur.

At symbolus Piscis longe hoc est excelsior; nam celeberrimus apud primos Christianos fuit, et passim in usu, ita ut difficile sit illius aetatis monumentum invenire Christianum, quod tali imagine non decoretur; quinimo eo res processerat, ut vel in catellis, in annulis, in armillis, et non minus in templis quam in privatorum domibus, imago piscis frequentissima haberetur. Undenam hoc?

Scitis optime vos, lectores, haec latina verba: **Jesus . Christus . Dei . Filius . Servator . Crucifixus**; Graece ita legi: **Jesous . Christos . Theos . Yios . Soter . Staurotatos**. Summa igitur vocum harum initialibus uniuscuiusque verbi literis nomen graecum ΙΧΘΥΣ, hoc est latine: «Piscis» conficitur. Atqui tanti mysterii Romanae Urbi praenuncium existitisse Cicero-nem Christiani illius temporis noscebant (5). Quum enim Marcus ille Tullius latine sibyllinos libros interpretatus a graeco sermone fuisset, ubi ad libros Erythraeae sibyllae, Me-

lanchrenae, venit, integram fatidicae virginis sententiam exposuit; neque temere id se fecisse probat in Libro II° de *Divinatione* § 86: «Sibyllae versus observamus, quos illa furens fuisse dicitur. Quorum interpretes (M. Antonius), nuper falsa quaedam hominum fama dicturus in senatu, putabat eum, quem revera regem habebamus (C. Caesarem), appellandum esse regem, si salvi esse vellemus. Hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est?... Non esse autem illud carmen furentis tum ipsum poema declarat; est enim magis artis et diligentiae, quam incitationis et motus, tum vero ea, quae ἀπόρρητος dicitur, cum deinceps ex primis cuiusque versus literis aliquid continetur, ut in quibusdam Ennianis. Atque in sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis literis illius sententiae carmen omne praetextitur». Igitur sicut sub voce, ita et sub imagine Piscis, adventum indicaturi Christi designatum habebant, et idololatriae finem, et caelestis initium regni, et mysteria omnia Incarnationis et Redemptionis. Et ne quis credat me leviori calamo haec scribere levissimo consilio recepta, audiat, quae Constantinus Magnus Imperator in oratione rescripta Sacrosancto Senatui a Cleone decurrit et profert, narrante nobis Eusebio Pamphilo Episcopo Caesareae (1): «Illa igitur Erythraeae sibylla, quae saeculo sexto a diluvio se fuisse dixit Apollinis sacerdotem, aliquando mediis adytis, importuno superstitionis religionis ritu intermisso, afflata proculdubio caelitus edidit aperte futura de Deo versibus. In eorum serie litterae quaeque primores (Acrostichis a Graecis appellatur) adventus Iesu, historiam significant. Acrostichis haec est:

Iesus Christus Dei Filius, Servator. Crux.
Versus autem hi qui sequuntur.

- Iudicii telluris erit sudoribus omnia,
- Erumpetque alto, carmen qui iudicet, atque
- Suspensum (tanti est regis praesentia) mundum,
- Viderit inde omnis, vel si perispecta fides sit,
- Sive haec nulla, Deum sanctosque in finibus aevi,
- Carnis amatus, et pulpa vestitus amica
- Hic animis alta ex sella tus dicit, erisque
- Rerum campus inops; tribuli nascentur; opesque
- Invisae stent homini, atque iacebit imago.
- Solventur portae stygii Plutonis ab illo,
- Tum quodvis iterum gaudet lucis cadaver.
- Vir sacer atque caelestis flamma dignoscitur, atque
- Sedur in integrum quicquid tamen usque latebat.
- Dicit enim lampas raseratis frontibus intro,
- Et multi plangent, nulli ringentur, et astra
- Inducent choreae; facies tum solis opaca;
- Plexum erit et caelum; nulla quoque luce Diana.
- Implent valles, et caesa caecumina reddet.
- Labentur colles, hominum et fastigia, et urbes;
- Incipient montes fieri e ponto, mare demum
- Velicolum nulli; tumo tellus fulmine arecet,
- Subsident fontes, et nunquam fluminis humor.
- Suspectum caelo sonitum dabit aere recurvo
- Biulans tuba perniciem mundique labores,
- Recludetque chaos immensum terra dehiscens.
- Vastum convenient gentes regemque videbunt
- A caelo, et rivos flammae, undas sulphuris atri.
- Tum bene iactatum a mortalibus usque tenebit
- Optatum portum lignum cum gente fidei.
- Res aequae una piis erit, et cadet insidius error.
- Clara duodenis illustrans fontibus unda,
- Roboremque pedum toto dominabitur aevo.
- Versibus exscriptus, deque his est littera prima
- Xenophili nostra causa res ultima passus.

(1) De Vita Constantini Imperatoris, Lib. V, pag. 110 e seqq. — Edit. Parisiis ex officina M. Fozandati, ann. MDXCVI.

(1) Luc., c. XX.

(2) Cap. IX.

(3) Ad Ephes., 2.

(4) DANIEL, c. II.

(5) Quinquagesimo circiter ante Chr. anno.

pollicenti quod reliquas in dies aerumnas mitiget, quibus quotidie quasvis pangamus, nunquam tamen et accedimus et assuecimus. Quinimo cuique illud propositum est, aliqui saltem reconditam habet, et hoc quisque votis insequitur, labore, studio sperat sibi tandem aliquando assequendum; nihilominus autem dum tenere utraque manu putamus, e manibus labitur optata.

Per hanc sibi putamus, e manibus labitur optata.

Vitam hanc, aut saltem per hanc sibi putamus, e manibus labitur optata. Hoc speramus, et quae saltem reconditam habet, et hoc quisque votis insequitur, labore, studio sperat sibi tandem aliquando assequendum; nihilominus autem dum tenere utraque manu putamus, e manibus labitur optata.

Vitam hanc, aut saltem per hanc sibi putamus, e manibus labitur optata. Hoc speramus, et quae saltem reconditam habet, et hoc quisque votis insequitur, labore, studio sperat sibi tandem aliquando assequendum; nihilominus autem dum tenere utraque manu putamus, e manibus labitur optata.

Vitam hanc, aut saltem per hanc sibi putamus, e manibus labitur optata. Hoc speramus, et quae saltem reconditam habet, et hoc quisque votis insequitur, labore, studio sperat sibi tandem aliquando assequendum; nihilominus autem dum tenere utraque manu putamus, e manibus labitur optata.

initio demonstrat, quando data hominibus veritas est, quam illi quibusdam symbolis contexerant, operuerunt; et qui postea coluere, veritatis obliti, et significationis ignari, signum pro re venerati sunt, pro Numine corporeum, pro lumine nebulam, qua operiebatur. Si Goethe fidem habueris, natalitium Domini diem vocabis « humani generis auroram ». Qua de causa? Eadem, qua in adstruenda representatione praeseptis utimur semper arboribus. Arbor enim, latentis hyeme vitae imago est, quae novo vere spondet se folia, flores, fructusque daturam. Ita porro genus humanum, illucescente sole Christo, novas dabit frondes, se floribus induet, et fructus porriget honoris et honestatis. Abdita haec sensu arbusculum natalitium nostras intulerunt in domos, ubi pueri, quibus clarior, et animi instinctus, et quadam similitudine cum arbore illa obstringi, et communicare pesserunt, eamque lychnis, auratis argentatione cecinnis, et bellariis et fructibus certatim decorare, dum felix arbor miratur inestas.

Scandinavus in more fuit, novo quovis anno ineunte, sylvas adire, speciosam prae ceteris arborem eligere, et dimidix sub nocte incendere. Adstantibus flammas pluvientes enormibus, et se fecisse superia propitia putabant. Inde, si quis tradentibus habenda fides, una cum barbaris, qui in nostra venerunt, mos hic infixit; unum praeter illud, quod non in memora itur, sed domi magno ritu, aestivis iam paratus diebus, truncus succenditur, domumque tepore implet et luce. Apud Anglos domus acrifolio semper virenti ornantur, cuius tamen in frondibus spinarum latent acumina, et ideo « spinosa ianua » apud quampures celebri nomine nuncupatur. Anne monitum est ut sciamus ubique esse spinas, arboribus et foliis non exceptis? Nec deerit illis « vicus », iam olim Druidicis sacrorum insignis, quo notus esset carere (in misticorum lingua appellatur) cuius partem aliquam furtim solent puellae subniperi, et in conclavi servare, certae de futuris nuptiis eo anno ineundis. Fausta si floruerit dira, si flores natalitio Domini tempore spina-alba non porrexerit. Maluit ad alium diem natalitia solemnitas producere, quam sine hoc arbitrio illa nocte manere! Penes nos Italos iuvat coquinas, caenacula ornare iuniperis, iuvat focos iuniperis alere et crepitantium audire sonitum flammaram alte coram oculis emicantium.

Quidni? Sunt qui dicant se ex illa flamma, ex ignis modo, ex favillis, ex combustionem potius laeva quam dextera auguria capere, et, futura quae omnino sint anno, procul dubio praenunciare. Atqui liber quidam iunipero huic mirabilia tribuit, et medicinam peccatis sive delendis, sive arcendis praedicat animae, prouti salubrem iis, qui vipereo dente fuerint vulnerati; odor eius virtutes, incensi aura, quam olet, dignum Deo quid indicant; pungentes circa spinarum compunctionem animi; vivaces claraeque flammae fulgorem et puritatem innuunt caritatis. Hac igitur de causa et praesepe Domini, et domus, et ignes iunipero frui, et uti debent natalitia illa Christi solemnitate.

In solemnibus hoc natalis Domini nemo tantam sibi partem, quam pueri vindicant, ita ut recte

festus pueris dies vocari possit. Qui profecto et sapinis manibus diem hunc quotannis rediturum expectant, et saepe cum parentibus, cum avunculis, cum amitis et avis de illo die loquuntur, et quid praeparant, quae expectent ultro fatentur. Ecce ita? Profecto se pueros in puero gloria decoratos vident, ne dicam quia se proximiores aetate Deo illi parvulo sentiant; amamus enim quae similia sunt nobis. Quin etiam, ubi avi consueverint, de illo die saepe loquuntur, et quasi puerascentes iterum seniores nepotum festis, et praeseptis parando adesse solent consilio, manu, pecuniola. Porro pueros et decet, et lubet, et non minus volupe quam sanctum est cantuiculas ante praeseptis cantare: o si avenarum gnarus pastor inflat utres, et calamos digitis provocet,

Sublimi ferient sidera vertice!

Et cantuiculae, et cantiones omnes « natalitiae », suave quid, et simplex habent, quo sublime quoddam sui generis contingunt. Ego huic elucubratiunculae finem imponam repetam cantionem quendam, quam olim a rusticis pueris ante praesepe audivi, quae mihi tenerima visa est tum affectibus, tum ipso periculum vocum sono matres imitante lallantes, et blandiloquas infantulo suo dilecto conciliantes somnulos. Huiusmodi haec erat, quam soluto sermone reddo, nativam versibus simplicitatem conciliare desperans: « O infantule belle mi, delicatule, delicatule, qui, de caelo in terram descendens, ne angulum quidem, nec hospitem, qui te recipere vellet, potui invenire, o! venire poteras ad casam meam cum Tata et Mamma; et locus tibi illie erat, et libenter dedissemus. Et nunc quoniam ad me non venisti, ego venio ad te, blandule amice mi, et fero secundarium caseum, quem recoctum vocamus, candidulum, dulcem, recentem, madentem adhuc sero. Non opprimit stomachulum tuum, non inflabit; conciliabit somnum, et somniabis amicum tuum, qui cantat apud te, somniabis matrem, quae porrigit ubera, somniabis patrem, qui foculum fasciis tuis calefaciendis excitat. O pallidula viola! Respice, respice! Vide quem porte caseum et quam sit candidus, et quam sit tenellus, tenellus instar tui, et quomodo maceat, sicut ocelli tui stillantes lacrymulam. Dormi, amice, dormi, dormi; ne tua Mater contristet, ne plangas. Dormi, amice, dormi, dormi! »

Sed de hisce modo satis. Nunc lectoribus nostris auguror ut quampures videant natales hos Domini iucundissimos dies, auguror et precor ut cum pueris suis ad praesepe Domini iterum in pueritiae iucunditatem redeant, et reflorescant, et revirescant.

H. DE VECCHI PIERALICE.

FUGA IN AEGYPTUM

« Hic sistamus iter: iam nitet Hesperus.
En sub rupe cava, cui cedrus imminet,
Opportuna quieti

Nocturnae penetralia. »

Haec in verba senex, qui pedes iverat,
Sponsam ponit humi, quam (pia pondera)
Cum lactente Puella
Mitis vexerat hinnulus.

flexus, qui Puerum mirabundus indigitat... Alius contra adest, qui pariter nimio splendore percussus lata manu lucem removet ab oculis; ultimus autem stupore ob caeleste mysterium perfunditur.

Summa e tabula fracta nubes lucem iactat, at tenuiori lumine fulgentem; inde psallentes angeli advolant, quorum qui inferior est, radios ex incunabulis profectos plene accipit.

Rem ad unguem elaboratam modo laudare cogitur quivis intueatur. Sit haec, speciminis gratia apposita, tot a summis artificibus suavissimo Christianorum mysterio praestiti ingenii sui atque peritiae quasi exemplum, sitque etiam incitamentum ut qui exorti novi saeculi aurorae artifices adsunt, in nocte illa sacratissima, perennibus artis monumentis illustrata, ipsi quoque gloriam nec exigua nec mendacem quaerant.

I. ANTONELLI.

APUD SINENSES

ANNI EXITUS, ET NOVI EXORDIUM.

Quid anni exitus, nisi mors et sepulchrum? Quid anni initium et exordium nisi ortus et spes? Atqui

Vita summa brevis spem nos vetat inchoare longam (1).

Nec tamen abstinemus a spe; nemo enim sine spe viveret, nemo sine spe operaretur. At multiformis haec spes per varias porrigitur vices, et vitam singulis exhibet variis plenam casibus, ita ut poeta quidam satyricus recte mortales comparaverit considerantibus prospectum rerum e diversis domorum fenestris. Alter orientalem spectat sibi agrum, occidentalem alter; hic in Austrum prospicit, ille in Boream intendit oculorum acumen, et... denique

trahit sua quemque voluptas.

Nisi quod caecutiunt multi, multi somnolosi respiciunt, segnes plerique, aut saltem propriarum incuriosi rerum, illud Venusini vatis saepe suae quasi vitae fundamentum constituunt:

Quo nos fata trahunt, retrahuntque, sequamur.

Quidquid autem quisque sibi speret, vel metuat, illud omnibus idem est: spes et timor sollicitudine curaque neminem vacare sinunt. Hinc anni finis et initium duo veluti suprema limina sunt, in quibus et ponitur ratio de factis, et propositum fit de futuro. Atque hinc etiam, prouti sunt cuique homini, cuique patrifamilias mens, consilia, sententiae, prouti cuique populo sunt leges, mores, religio, diversa pariter sunt solemnia caeremoniarum et rituum, quibus morienti valedicuntur anno, quibus adventans excipitur.

Si locus hic esset, si spatium ad singula huiusmodi persequenda daretur, non modo indolem, sed historiam ipsam singularum gentium divinae possemus, et sicuti narrare praeterita, ita futura cognoscere. Sed quoniam limite certo continemur, praeter quem ire non possumus, libet aliquid e Sinensium ritibus hic delibare, ut perspicuum sit puerascentem con-

(1) Hor. Od., lib., IV.

Gherardi delle Notti tabula praesepe Domini effingens.

(Photographice expresserunt Fr. ALINARI, Florentiae).

tinenter populum ingenio suo parere adhuc, etsi senescat, et paene senio conficiatur.

+

Audisne? Pekinum urbs tota consonat aere percusso quod *tam-tam* appellant, tympanorum crepitu, clangore tubarum, clamoribusque praecorum omnia sonant. Filius ille caeli, Imperator Sinensis, undecimo ante anni finem die, curam sui populi, cui patris instar est, gerens insignem, ne quid praetereat quod faustum genti esse possit, iubet decem perpetuis diebus, a crastino ad anni exitum, omnes omni ab opere abstinere, a quovis labore quiescere! Confucius enim ille et philosophus, et legislator, et theologus, et Unus in Omni apud Sinenses, in libro, qui *Chu-Ching* inscribitur, haec habet: Moriens annus est quasi a nobis amicus numquam redditurus excedens; adveniens annus est quasi potens, a quo et mala timere possumus et bona exspectare. Itaque primo illi reddemus honorem et gratiam abeunti; alteri huic omnia exhibebimus, quae animum eius nobis concilient. - Et, hercle!, haec persuasio Sinenses

obtinet. Statim elegantes iuvenes et viros, caveam singulos speciosis avibus egregiam praefereutes, vides in frequentiores prodire vias, deambulare, ostentare se, magno sericarum vestium cultu, magno apparatu. Neque Pekini haec tantummodo; sed in Sinis ubique viri, mulieres, pueri, puellae, adolescentes, quotquot sunt, prodire in agros, in aperia platearum, camporum, ad ripas fluminum, lacuum deducere solemni pompa simulacra deorum, incensa, odora menta ab olibano ad chartas comburere, bona omnia humanissimis verbis abeunti anno precari, valedicere, commendare hunc deus deabusque omnibus ob benefacta, dimittere siquid contra malum intorserit, et affirmare haec dira non male animo, sed contra sententiam, proculdubio praeter intentionem, intorsisse.

Interea quidquid negotiosum ita constitutum lege est, ut ante solemnes hos decem dies, omnino sit absolutum; novo anno nova sint omnia. Tum in domibus divitum non minus atque in casis humilium pia quaedam caeremonia omnes occupat, ritusque completur vigesimoquarto die duodecimae lunae. Valedicuntur, et prospe-

simile Fratibus Arvalibus?), ut conciliarent sibi campisque Deos uberem satae oryzae messem duros. Vigilatur tamen adhuc nocte integra, nam haec maiora obsoleverunt; vigilatur, inquam, singulis in domibus in expectatione anni adeuntis: atque hae vigiliae communes unicuique familiae sunt. Poetae suos instar arae cumulant libros, coramque iis sacrificia frequentant. Sunt qui aurum, argentum, metallaque minora igne liquefacta in pelvim aqua plenum proiciunt, atque ex figuris, quas rigentes conflant, futura praenosci et portendi credunt.

Summa autem superstitio est in lectione cuiusdam libri (opus ab Han-Voung-Koung olim editum fuit) quo dimittitur miseriae, et paupertatis Deus. Legit hunc poeta, plaudentibus et iacundis omnibus, illo vigesimo quarto vespere duodecimae lunae; et, lectione peracta, munera poetae sunt ex aureis et argenteis nummis floribusque; hos praebent ultimos puellae singulae.

Solemnissimo autem anni die primo qui sunt in honoribus, in scientia, in opibus primum salutari Imperatoris tabulam adeunt, postea templum Dei Caeli, deinde Confucii, et inde Numina litterarum et belli. Circumtonant inter omnia prima ab luce fragore pyrogranorum chartis obvolutorum, et cives cognatas invisunt salutari domos, daturi omnia et accepturi, munera et allaturi, et relaturi, sportulas familiaribus, servis, pueris largituri. Recentibus qui neptis sese obstrinxerunt, a salutatis medica mala, auguria prolis certa, reportant sacculo clausa.

Quartus anni dies dat solemnia numinibus felicitatis ac opum, nec aulae, nec penetralia sunt, quae sericis non ornentur, quae cereis, faculis non refulgeant.

Septimus dies honori humani generis est consecratus, nonus Deo Summo, et ita de festo in festum proceditur usque ad Lanternarum sollemnitate, quae corona et quasi conclusio festorum omnium dierum est. Maxima in populum solutum curis laetitia finit; et lusibus et ludis domesticis tempus hoc anni est opportunum. Quinimo sunt qui avibus captivis libertatem hisce diebus reddant, ut omnibus laetitia sit, prout fecit ad exemplum philosophus quidam, cui cives Han-Tang columbum obtulerant. Magna insuper praesagia fiunt circa ventorum spirantium flamina, nubes, verba, quae prima audiuntur, scribuntur. Omnia tamen in illud redeunt ut felicitatem, longaevitatem, divitias polliceantur.

Quaeque autem omnia non ad civitatem, non ad rempublicam; unice ad hominem pertinent; ideoque indolem, quam « egoisticam » dicimus, huius populi tradunt. Quisque sibi cavet! Haec senescentis imperii perniciēs et labes est. Utinam luceat annus, qui ad Sinenses ferat dilectionis mutuae spiritum, spiritum fraternitatis et caritatis! Hic novus annus erit, ac tunc demum hisce terris

incipient magni procedere menses.

P. ALEXIS.

Multa potentibus desunt multa.

HORAT.

In audaces non est audacia tuta.

OVID. Metam. I.

NUNDINAE NIZNI-NOVOGARDIENSES⁽¹⁾.

Kostromam appulimus, super quam centum eminent campanariae turres, argenteae pinnaulis, et, moles ingens!, templum Sancto Ignatio dicatum, celebre sanctitatis fama, sacrarum copia reliquiarum, et Catharinae II pietate magna saepius adeuntis. Haec Augustae stirpis patria fuit, ibi enim ortus est Michael ille Romanoff, qui Polonis profligatis, eiectis, imperatoris nomen primus in Russia occupavit. Num vobis nominabo Ples, Kineschijam, Juruvez-Povolskoi, Balkaram? Moesta loca, lugentes campi, nudae arenae, ubi, praeter operariorum et artificum vitam, reliqua nulla sunt. In Okam divertimus, magnum fluvium in maximos Volgae fluctus fluentem, et ecce coram Nizni-Novogardia. Quasi ala quaedam, urbs a flumine ad colles patens expanditur; crebrae templorum, domorum, argenteae, cypriae, aheneae cuspides; lintres, naves, phaseli, cymbae, rates, triremes quaquaversus cursitant prope litus, in agmine aquarum, cominus, eminens, velis multicoloribus instructae, instructae nautiae, quibus Persae, Sinenses, Arabicae, Indicae vestes, quibus nulla quies, mora nulla, quibus ire, redire, congregari, dividi, quibus vociferationes, clamores perpetui; et in supremo collium augustae arx, turribus eminet superba, ac dominatur.

Ab idibus Iuliis ad Septembrem mensem nundinae durant, quibus Europa et Asia suas merces commutant, emunt, dividunt. Illic omnia quae religio cupit; quippe inter sexaginta templa, mahumetana sunt duo, *Meskita*, armena una, lutherana pariter una. Quatuordecim habet mensas nummarias. Quidquid mercium pro nundinis est in proximam insulam Slobode-Kunarivio ponte vasto traducitur. Haec insula validis aggeribus in aquas et ab aquis eminet, quos militia custodit virgis et flagellis *knut* armata. Vae furtum, aut rapinam vel tentanti! Illico poena praepes et praeceps irruit; caesus, vulneratus reus detruditur in carcerem, ex quo superimpositis plagis raro redit vivus. Et latrones tamen ibi sunt, at ante nundinas; nam societatem palam habent, coniiciuntur in compedes; reliquos *knut* domabit, disperdet.

Hac in insula septem emporiorum millia sunt, quae nundinis pluries implentur, pluries venditione mercium vacua fiunt, iterum implenda. Quidquid Germania, Russia, Anglia, Gallia, India, Graecia, Asiatici omnes populi habent auro, argento, ligno, ferro, aere, gemmis, pelilibus, laneis, lineis, sericis, ebre, fructibus, industriis, commerciis, arte, quaesitum, inventum, illuc aggeritur, cumulatur, et distrahitur in omnes orbis terrarum regiones. Nemo credet nisi qui viderit, nemo videbit nisi qui integro nundinarum tempore moratus hic fuerit. Qui enim scribo, atque integro fere mense moratus hic sum, et quotidie a solis ortu ad vespas per infinitum hunc orbem mercatorum sum versatus, nequeo affirmare me omnia conspexisse, praesertim cum emporia vario genere mercium pluries infarciantur, pluries vacuentur. Ecquis autem septem huiusmodi millia, praeter ea quae sub dio, quae sub tentoriis, quae ligneis in easis sunt, poterit considerare, memoriae

mandare, narrare? Vincit multitudo rerum memoriae vires, recordationis absument potentiam, mentis aciem obtundit. Ducenta negotiatorum millia hoc anno convenisse dicuntur; abhinc annos triginta, trecenta millia numerabantur, multum detrahentibus coetui et conventui huic annuo ferriviis, quae immane hoc imperium quaquaversus dum penetrant, commodum dant emptoribus ut, quae sunt necessaria, illic sibi comparent ubi conflantur, et vendentibus modum praebent ea vendendi domi, ne iter longum et periculosum conficiant.

Singulare num aliquid expectatis? Vincam expectationem vestram. Noctu nemo est in insula nisi formidabiles illi custodes. Mercatores, negotiatores, domini, servi, expelluntur ad unum; silentium sepulchrale illic. Redunte luce pontis portae panduntur, et suum quisque ad emporium redit. Triginta centena libellarum millia harum ex vectigali nundinarum publico traduntur aerario.... Sexcenta mihi dicenda essent; at sex millia si dicerem, numquam singula referrem. Itaque... Valete.

A. VIEILLLOT.

ANNALES.

Sinarum res — Russica classis ad Anglos — Venezuelana — Eduardi regis arbitrale iudicium — Vilhelmi Caesaris sermo novissimus.

SHANGAE ab urbe nunciant Angli novas ortas esse discordias de revocandis nostris militibus a Sinensium litore: tribuni enim qui sive gallicis, sive germanicis legionibus praesunt, sese non recessuros ad Februarium mensem usque palam professi sunt. At enarrata novissime ab Anglis pariter sunt, suos milites, postquam Iaponios proficisci viderunt, sese parare ad reditum: eos itaque sequuturos brevi ceterarum gentium cohortes, ita plane ut occidente hoc anno nullus peregrinus miles illic sit mansurus. Sed praecipuae totius foederis pactiones sunt ut Sinenses primum potissima iura nulli nationi in Yang-tse fluminis valle conferant; ut revocantibus suas quaeque copias ius maneat integrum eas forte, pro re nata, remittendi, statim ac noverint aemulam quamdam suas misisse.

★

Russicam classem Anglica ad litora his diebus appulisse omnes obstupuerunt ea praesertim de causa, quod sequuta sit propius Vilhelmi Caesaris iter vix peractum. Inde arguunt non modo innovatam concordiam Germanos inter et Anglos, sed etiam Russorum Anglorumque amicitiam aliquantulum esse instauratam. Idque maximi ponderis habetur ex novis rerum condicionibus in Afganistani regno natis; insimulant enim Russos contendere ut anglicum omne nomen et imperium, anglicumque ambitum inter regni fines deleant. Simul autem Pelletanus, gallicus rerum navalium gestor supremus, interni maris classem proposuit legatis minnendam tormentis et militibus, quod palam indicat Gallos de Mauritanicis rebus parum esse anxios.

(1) Cfr. num. sup.

De uxoricidii causa in Foro ab insignibus Frusine habita. Carmen descriptivum JOSEPHI FORTI (Excerptum e comm. *La Palestra del Clero*).

LE LAUDI LATINE IL CANTICO DEL SOLE

DI
S. FRANCESCO D'ASSISI

Ediz. della Voce Urbis, presso Assisi, tip. della Porziuncola, 1897

Il libro, per una vantaggiosa prefazione di Paul Sabatier, viro
perito in teologia, conscriptum, continentur laudes latinas cum inter-
pretatione Latina, Cantico Solis, et illa Speculi perfectionis capita, quae
in Cantico continentur, aliisque permulta. Libellum, quem proxime
comparandum ad parvam Bibliothecam Franciscanum comparandum,
in Vaticana, litteris testantibus doctor egregius, maxima edidit cura.
Commentarii Voce Urbis Administratorem venit L. 0.50, in

SCULPTUS VITI Eques MARMORARIUS

Via Alessandrina N. 51, 53 - ROMAE

sculptus quae sunt ad simulaora, altaria,
aedificia, uti potest ex operibus erectis
in Basilica Lateranensi, Liberiana,
extra muros, Transtiberina, Eudo-
rica, etc.

FIGURAE URBIS ROMAE

ARTE PHOTOGRAPHICA EXPRESSAE

COLLECTIONES VARIAE ET NUMERO ET PRETIO

Veneunt apud comm. VOX URBIS Administratorem.

URBIS E IANICULO MONTE PROSPECTUS

(m. 1.10 X 0.24)

qui sociis commentarii VOX URBIS dono datus est,
venit singillatim L. 2.50

apud comm. VOX URBIS Administratorem.

SI QUIS PLURA REQUISIVERIT HUIUS PROSPECTUS EXEMPLARIA
EA MINORI ACCIPIET PRETIO.

 IBER (vulgo "ALBUM")
praecipua Urbis referens, pulcri-
tudine insignis atque, commen-
tarii *Vox Urbis* moderatore iubente, expresse
conflatus, apud eundem commentarii admi-
nistratorem, ROMAE, VIA ALESSANDRINA, 87,
ven. lib. 1.50.

SOCIIS MONITUM.

Sociis pluribus morem gerentes idib. Novembr.
MCMII apud Commentarii *Vox Urbis* ad-
ministratorem officium instituimus, quod de
negotiiis Ecclesiasticis sit; de expediendis sci-
entiarum rationibus omnibus, quae apud Romanae
Ecclesiae « Congregationes » aguntur.

Itaque si quis procuratore nostra uti velit,
perfecto temperantiam in pretio, studium at-
que alacritatem in opere inveniet.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

BIS IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, *ante solvendum*, est: in Italia Libellarum 10;
ubique extra Italiam Lib. 15; M. 12; Sch. 12; Doll. 3; Rubl. 6; Flor. 7%.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in extremis commentarii paginis
Lib. 0.50 pro *unquoque centimetro quadrato*

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI equitem, *commentarii VOX URBIS* possessorem et administratorem
ROMA — Via Alessandrina, 57 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN RUSSIA

Apud Gossens et Wolf Apud Krasna Zemlja, Apud Brest and Oates

VERBODNE PUBLISCHEN VERBODNE PUBLISCHEN
Schiedelsch Prudobinsk, 15. Krasnaya Prudobinsk, 6

IN ANGLIA

Apud Brest and Oates

LONDON W.
28, Orchard Street.

IN CIVITATIBUS FOEDERATIS

AMERICA SEPTENTR.

Apud Panamensis Potter
S. Sed. Ap. et S. Ed. Congr. Typ.
NEW YORK CHICAGO
52, Barclay Street. 436, Main Street.

IN GERMANIA

Apud Panamensis Potter
S. Sed. Ap. et S. Ed. Congr. Typ.

STUTTGART in BADEN
1008, Rue Notre-Dame.

IN CANADA

Apud Panamensis Potter

1008, Rue Notre-Dame.

RERUM INDEX

TITULUS	I. Fornari.
LEO XIII P. M. POLITICIS HUMANITATIS CULTOR ET VINDEX	P. Angelini.
CUM LEONE XIII P. M. DE LATINIS LITTERIS COLLOQUIUM	Subalpines.
LEO XIII OPIFICUM PATER	I. Toniolo.
LEONI XIII P. M. PETRI IN ROMANA CATHEDRA SEDENTIS ANNOS ENENSO	Fr. Xav. Reuss.
LEO XIII ET ARTES	I. Caserio.
CARPINETUM OPPIDUM	G. P.
LEONIS XIII IN URBE DOMICILIA	H.D.V. Pieralica.
LEONIS PP. XIII AD IOSEPHUM FRATREM DE PRINCIPIS VITAE FACTIS	LEO PP. XIII.
ANTE PONTIFICATUM ELEGIA	I. Antonelli.
QUIRITUM AD PATREM VOTA	Senior.
LEO XIII ET BIBLICAE DISCIPLINAE	LEO PP. XIII.
DE RATIONE VITAE IN PONTIFICATU DEGENDAE INSCRIPTIONES	A. Costaggini.
LEONIS PP. XIII DE PROPAGANDA CHRISTI FIDE SOLICITUDO	I. Lapponi.
LEONIS XIII P. M. CORPORIS NATURA ET VALETUDO	I. Wabner.
EX POLONIA. Leonis XIII de Slavorum genere vaticinium	H. Doswald.
EX AMERICA. Leonis PP. XIII in Americas beneficia	Poplicola.
ANNALES. Leonis PP. XIII fasti in ratione civili	LEO PP. XIII.
ARITHMA	

In tertia operculi pagina:

VARIA: Quid nesciunt matres? - Leonis XIII circa corrigendos hu-
manitas, benignitas, comitas. - In Leone XIII memoriae vis . P. d. V.

ROMAE

EX OFFICINA PACIS, PH. COGGIANI

35, Via della Pace

MDCCCIII